

ЛІТЕРАТУРА МИСТЕЦТВО РОЗВАГА

Богдан Крайц

ДЕСЯТЬ ЕЛЕГІЙ ВІРИ ВОВК

Надписуючи цей наголовок, так і хотілося сказати: «Десять елегій Віри Селівської». Тож під таким прізвиськом, що так добре відповідало їй — поетці гуцульських сіл, церков, давнинці і вишивок — ми знаємо досі авторку «Легенд» і віршів про «Гуцульську Вовку Матір», друкованих по пластових виданнях. Але ж, вважалося волю авторки, залишалося те ж саме, що з нею вона виїхала в українську літературу, видаючи свою «Юність» (Мюнхен, 1954), і «Зоря провідна» (Мюнхен, 1955), і «Легенди» (Мюнхен, 1955), і «Духи і деревні» (Мюнхен, 1956).

Збірка «Елегій» видана теж наприкінці минулого року й відзначена нагородою УЛФонду разом з «Духами і деревніми», хоч зовсім таки невеличка — всього 10 елегій на 26 сторінок друку, — здається нам найбільш дозрілою та нагнитою в літературному доробку авторки і однією з найважливіших позицій у літературному емігранційному балеті 1956 року.

Не знаємо твору в поцейбіній, вірніше емігранційній українській літературі останнього десятиріччя, в якому так по-мистецьки і глибоко були висловлені порівняння і тут тих, що виїхали з України і розсипались по всіх континентах світу.

У прелюді до «Духів і деревні», що можуть правити за тло, на якому виростає й розцвітає буйним полум'ям любові і туги «Елегій» Віри Вовк вона назвала себе «поетом вищого гравітного листочка і кольорових камінчиків з над Черемошу». Закінчила авторка цю свою автобіографічну розповідь «чимсь», що зродилося в ній, що «хотіло вийти з слова» і що «було неформальне, без рими, але з великою полум'ям, яким вона горіла» — несправним, здавалося б, рядками віршу про Ісуса, що народився «там не сіні серед святих снігів».

В «Елегіях», написаних вже після віршів із другої збірки (з трох претензійним публіцистичним заголовком «Зоря провідна») і, мабуть, уже після «Духів і деревні», авторка поширила свій поетичний діапазон від гравітних листочків і кольорових камінчиків до гуцульських сіл і вишивок, до уставок на поетичну візію минулого і майбутнього України — тієї, за словами Черешні, як земля і як небо широко, від карпатських дніниць і церков до наддніпрянських святих гір і лаврських руїн. З несправності, і неформальності не залишилося у неї і сліду. Тут її задалося — незалежно ні разу на ім'я, але напевно в кожній елегії батьківщиною — вишилася в мистецькому білому вірші, що в ньому непомітно відсутності рими, але ж досконалому з технічного погляду, і що важливіше, проп'ятому полум'ям справжньої поезії. На фоні ранніх творів і в порівнянні з ними, і навіть, на тлі «Духів і деревні», і «Елегій» своїм патосом і досконалістю цілком несподівано і несподівано. Підготовою до цього жанру поетичної творчості, прелюдією до неї можна вважати тільки пізніші вірші із збірки «Зоря провідна», споріднені з «Елегіями» поетичною експресією і змістом, такі, як, наприклад, «Троянці», «Бажання», «Велі», «Нокторн» і «Мрія» — поезії, що в них авторка гріється «до гарячих барв вишивок», вичаровує у споглядаючого, хто кликає її пестливо, «когось, хто має теплі долоні і слова, як білі кремніші» і мріє про те, щоб бути знов у своїй хаті, і сівши з подружкою на прізби, «прести дружбу чарівним веретеном і щоб її зустрігав дома теплий погляд з ікони».

Хотілося б бігти до Тебе, Маріє, лагідно-добра...
І молитись до тихих, смуглявих ікон у ризах сріблених.
Що, наже комети, являлись на стінах келій суворих, по шибках церковних.

Хотілося б землі відхити, топтану босими н'ятами,
Куритися свіжею з воску в законженій церкві,
В'янути в китиці квіткової серед басага, сердаків,
Де доволітні цілунки стиряють каміні підніжки.

Сподіваючись на Бога, який...
«розніс сім'я моєї землі чотирма вітрами», що не дасть їй згубитися і збереже її «на людях хвилях у своєму човні», в елегії «Матері і Лаврська давнина», поетеса співає про руйнування Києво-Печерської Лаври, де

Тільки бузок вернувся
Заглядати гезер
безшвиби вікна,
Дивуючись. І по голоді
Виріс собі, неспівний,
шестизигранний
Колос тишечки. А на
згаріні
Старої, достойної церкви
Одна стіна лиш зосталась:
Мигдалеючий, смуглявий
Арангел
Підніс руки і лілею
до Благовіщення.

«Той бузок, той колос плотушний, та благовісна лілея» дають авторці віру, що не позбавиться нікому смерті нас із обличчя землі, і що святи дзвони Лаврської давнини скляють «наше широке племіння» (!) друзів, що й Богوماتи з містичним обличчям з приготівленою золотом плетє калинові віники, і що колись привітає нас «в останню хвилину нашої відоху стихом воскресним».

Звернувшись свою збірку елегій «Канаан», про обітовану «смугою землі, яка випікала тугу й-ї серці, з якої чор-

в'язано формою своїх раних поезій, але й виходить поза круг «подвійських квітників» з їхньою пахучою шальністю і «тюдівських верхів» з їхніми гарячими красками. В елегії «Орхідеї», виношеній і виспіваній під гарячим поплудневим сонцем Бразилії, під кущем манака, де «колібри п'ють мед з розквітлого фіолетного і білого цвіту», вона розсонує повну туги і трагізму візію повороту до рідного дому і саду, але вже на широкому тлі українського чорнозему і лиманів, рядки, що їх можна поставити поряд повних патосу рефлексій і вишківів із драматичних поем Леся Українки:

Де мій запашний горнозем, де лимани,
Що полоскали б мот коріння?
Де дерева, що піднесли б галуззя, як ліри?
Де журавлі, що перевезли б
Мою тугу за далекий моря?

Скажи: усе було б по-давньому;
Я прилинула б-тихо над ранком
Пшукати сад горіховий за дерев'яною церквою,
Потім застала б радісно в шибку
Старосвітського дому в долині.

Горе! Незнані руки відкрили б ласрі,
Цікаві обличчя дивились б просто на мене,
Сказати у мові стівугій і рідній:
«Чого ти шукаєш, гужинко?»

Водочас із цим свою особисту тугу за традиційними мотами, що позпадалися в землю «на кам'яні цвинтарі», де «сходять фіялки, темні, як плесо під Греджів», за «капличкою на закруті вулиці, з обгорілими вішчю ангелами», поширює авторка в закінченні цієї елегії на всіх «прочан бездомного людю», прохаючи сонце чужинне поплудневе пригріти їх, обтерти їхню слюзу іспиті, яку «Мотиви трагічної долі української людини на вигнанні зустрічаються і в інших пі елегіях, таких навіть, як «Литари Грала», «Орфей» та «Ізольда до Трістану».

Перед еспанськими тореадорами, що «полюбили землю», і «багаті у серці», і перед їхніми богами кривавими на арені Мадриду і Севільї, авторка бажас, «закрити навіки своє обличчя» і протиставити їм у своїй першій елегії «святих Юрій», героїв рідної землі, тих, «чи чолі впади під наші мекені», тих, «чи тіні впади «а наші ікони». Ім, що «не каліли послистася злізлим весні кучерявий під ноги», поетеса

Закінчує цю свою елегію авторка, чудовим, повним туги зверненням до Матері Ісуса:

«Розгорни, як сіяє,
свою щедру долоню,
Ти, що даруєш усе
і заплати не ждеш».

Таким же цим своєю елегією авторка, чудовим, повним туги зверненням до Матері Ісуса:

«Розгорни, як сіяє,
свою щедру долоню,
Ти, що даруєш усе
і заплати не ждеш».

Таким же цим своєю елегією авторка, чудовим, повним туги зверненням до Матері Ісуса:

«Розгорни, як сіяє,
свою щедру долоню,
Ти, що даруєш усе
і заплати не ждеш».

Таким же цим своєю елегією авторка, чудовим, повним туги зверненням до Матері Ісуса:

З П'ЯТОЇ МИСТЕЦЬКОЇ ВИСТАВКИ ОБ'ЄДНАННЯ МИСТЦІВ УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ

С. Борачок

„Спокохані коні“

ДНІПРОВА ЧАЙКА

(1859 — 1927)

Цього року минуло тридцять років з дня смерті талановитого українського письменника і поета Людмила Василівської, відомої під літературним псевдонімом Дніпрова Чайка.

На літературну ниву вступила Людмила Василівська у 80-их «мертвих», як називали їх, роках в історії української руху, коли царська цензура заборонила була в Росії майже всяку літературну продукцію в українській мові і коли чорна реакція охопила країну, згнітуючи в ній усяк прояви національного життя. Тоді не тільки вороги України, але й зневірні песимісти з-поміж самих таких українців проголосували смерть українства, а мові нашої прирікали ролю лише — «мови для домашнього вжитку».

Однак, українські письменники, «восьмидесяти і ким» не ападали духом. В найбільш несприятливих умовах, часто зовсім без читача, без можливості бачити свої твори надрукованими, вони працювали, творили, не покладаючи рук, в надії на краще майбутнє. Тоді, писав Сергій Сфремов, український рух був неморіка, що зникла між скелями, неморіка кризь землю, провалилася. «Гадав би хто, що річка справді без сліду пропадала, але ні: там, під землею, вона йшла далі, нової сили набиралася, приймала підземні джерела, щоб вийти на світ ширшою, більшою і дужчою...»

І ось до цих підземних джерел, що жилили, не давали змерти українському літературно-культурному процесові, й належала письменниця і поетка Людмила Василівська.

Народилася Людмила Василівська 11 червня 1859 року (Українська Загальна Енциклопедія, що вийшла 1931 року в Коломиї, помилково подає рік її народження 1861-ий) в с. Карлівці, Ананьєвського повіту на Херсонщині у священичій родині. Навчалася спершу в одеській монастирській школі, потім в гімназії. По закінченні середньої освіти вчителювала на селі в початковій школі, а пізніше в одеській приватній гімназії.

Перші вірші її оповідання Дніпрової Чайки появились 1885 року в альманасі «Нива», в Одесі, де гуртувалися тоді при українській громаді визначні культурні сили. Наступного року виступила письменниця з своїми творами в альманасі «Степ», що вийшов у Херсоні. Там же написала лібретто відомої дитячої опери «Коза-Дерева» (музику до цієї опери склав Микола Лисенко), ряд віршів («На лимані», «Зірка» та ін.) і оповідань. В наступних роках модала письменниця пише низку поезій в прозі п. з. «Морські малюнки», що й досі не втрапили своєї свіжості.

У 1887 р. з родиною переїжджас Людмила Василівська до с. Королівки, недалеко Києва, де перебувала до 1891 року. В цьому періоді пише ряд нових поезій («Пісня», «Міночною добою», «Посуха» та ін.) і навіязує зв'язки з українською інтелігенцією Києва та

реальними рисами раз-у-раз чується глибокий зміст, тасмачиче порівняння між подіями в природі і людським життям («Шпак», «Миша», «Плавні горять»). Природа в її творах живе, грас-міниться всіма фарбами, як веселка на сонці. Не згірші й оповідання символічної авторки («Хрестово», «Чудний», «Вольтеріанець» тощо), — вони показують, що так само вдумливо вона ставиться й до людського життя, уміючи взяти з нього цікаві моменти і в гарних образах виявити...

В добу модерної поезії, з відтінком трьох десятиліть, Дніпрова Чайка, що ширяла колись над хвилями нашої літератури, своїм може й не дуже голосним, але зворушуючим «криком пробуджуючи в душах читачів любов до батьківщини — на жаль, призабули. З тими багатьма каменярями літератури, що заглушені громами революцій і вості, повилася мороком забуття, відійшла г тінні і Дніпрова Чайка. Але й тим багатьом призабутим зацідують також українська нація, що широкою, великою і тужою вийшла з-під скель на «світ українська ріка, розлившись до обріїв, і нічо вже її не спинить в її бігоні до призначеної мети. В. С-ко

П'ЯТА ВИСТАВКА ОБ'ЄДНАННЯ МИСТЦІВ УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ

Нью Йорк. — В неділю дня 5 травня о год. 1-ій по полудні відбулося в залах Українського Літературно-Мистецького Клубу в Нью Йорку відкриття П'ятої Мистецької Виставки, влаштованої Об'єднанням Мистців України в Америці. Відкривав виставку проф. Сергій Литвиненко в присутності багатьох мистців і численних гостей. У виставці, що триватиме до 19 травня, р. включно, бере участь 42 мистців — малюри, графіки і скульптори із 103 творами. До ж то р і виставки належали мистці: Петро Холодний, мол., Михайло Черешніковський і Любомир Кузьма. Беруть участь у виставці такі мистці: Петро Андрусів, Ярослав Баранський, Северин Борачок (Німеччина), Ірина Вукошицька, Святослав Гордінський, Олександр Гринченко (Франція), Ольга Дядинок, Олександр Клишко, Сергій Кіндзерявін-Пастухів, Юрій Козак, Іван Кучмак, Мирон Левинський (Канада), Галина Мазепа (Венеція), Петро Мегиз, Михайло Мороз, Людмила Морозова, Мирослав Німців, Михайло Осеичук, Іван Паливода, Роман Пачовський, Зоря Подубинська, Юрій Полюга, Іванна Прийма, Микола Рованський, Степан Рожок, Антін Романчук, Славо К. Крушельницький (Люксембург), Юрій Соловй, Андрій Соловй, Ярослав Стадник, Наталія Стефанів, Клим Трохилеико, Петро Холодний, Тарара Цимбал, Оксана Шалес Діонізій Шолдра, Ірина Шукевич, Роман Коваль (Канада), Софія Заричка, Омельченко (Франція), Сергій Литвиненко і Валентин Сіманенко. Виставлено теж твори покійного Михайла Тулика.

Про Людмилу Василівську покійний академік Агатангел Кримський задував, як прелюдію надзвичайної душевності чистоти, шляхетності і відданості народові. А замучений більшовиками академік Сергій Сфремов її літературну творчість характеризував такими словами: «Поетесою тридцяти років переважно Дніпрова Чайка. П. прегарний формою поезії та поезії в прозі (особливо «Морські малюнки») — це з художнього боку справжній мініатюри, виточені до останньої рисочки і то останнього слова оброблені. Дніпрова Чайка епопею в нашому письменстві особливий жанр символістичних малюнків, у яких під зверхніми

Тоді я глянула на фасад. Так воно і є! Це ж саме й с галерія «Рор Вольмар», де виставляв Люболав Гуцалюк. Фі-фі-фі! Відкриваю джері і зупинююся віч на віч з мистцем та завідувачем, французом. Вітаюся і знайомлюся.

Обидва панове чемно відпо-дають на всі мої «фахові»

Люболав Гуцалюк

Віра Вовк

БАЖАННЯ

Але гасом я хотіла б торкатися тебе так,
Як кульбабине сім'я землю. Бажаю б,
Щоб ти дивилася зі мною в лагідні оги сари,
Щоб земля була повна запаху горного хліба
і мирного кліматичного коріє,
Багата в дитячі голоси й одгайдушні режі.
Або, щоб у золотні сходи сонця
Ми мандрували через зимове плоскогір'я
Убогим одяг і їжу нести,
Або шукати забулених вітєч на скелях.
— Без прагнень: щоб небо
Не лякало нас своїми просторами,
Тільки приносило пільгу;
Щоб ми не ставали Богові титань,
І щоб усе було добре.
Щоб нас зустрігав вдома теплий погляд з ікони;
Тихе світло гесрової лампадки,
Спокій святис і порядок вишивок.
(Із збірки «Зоря провідна», Мюнхен 1955)

ПАРИЗЬКІ ПОТАТКИ

ЗУСТРІЧІ З ЛЮБОСЛАВОМ ГУЦАЛЮКОМ

З мистцями домовлятися небезпечно, звичайно з таких омовлень нічого не виходить. Не вийшли й зі Старичками. Він мусів бути того поплудня в радіо, а його вірна дружина — нікуди без нього не виходить! Довелося йти самій...

Від «Української четвергової школи» в дванадцяті, де робітничому Парижі, де залишила своїх дівчаток, щоб мати «спокійну голову», до елегантного «восьмого», в якому вибрав собі галерію Люболав Гуцалюк, — далеко: в прямому й переносному значенні.

Я вийшла з метра на «Елізетських полях», щоб мати одну нагоду налюбуватися чудовою перспективою між «великою і малою» Арками, — а це й перенесло мене зразу в інший світ. Світ справжньої й підробленої елегантності і такої ж краси, замилювання й розуміння мистецтва та торгівлі ним, дорогих кавярень і дешевого кохання, ексцентричної моди, твореної педерастами, та найславішних, хоч і не завжди цих «справжніх» галерій.

Невже це тут, на оцій пишній Авеню Матінійон, виставляв скромний український — думалося мені, коли я на перехресті Франкліна Рузвельта повернула в цю аристократичну вулицю.

Я не поспішала, бо тут чергувалися з якоюсь дивною поспівністю — магазини, «огкуртор» з... малювальними галеріями.

Не зашкодило мені оглянути те, що виставляють інші, заки побачу Гуцалюка... — виправдувала я своє приставання перед кожною вітринною, — але ж бо треба й зорієнтуватися, що модне! — додала для себе ж, хоч це не мало найменшого зв'язку з моєю виправдою.

Іду й оглядаю, спочатку вельми зацікавлена, щодалі майже розчарована. На всіх виставах бачу завжди ці самі «мертві природи», «жіночі портрети», «квіти» та «красивиди» і зрідка «композиції». Різниця у розмірі, кольорі, рамах... Аж гульк! Щось нове! Ім'я! Ліній й барви, ліній дуже сміливих, дуже й багато, а кольори такі сліпучі, такі насичені, так густо намашені, що я стала і стою й, нічого не розумію, бо все це немас звичайних контурів, форм, вигляду.

Тоді я глянула на фасад. Так воно і є! Це ж саме й с галерія «Рор Вольмар», де виставляв Люболав Гуцалюк. Фі-фі-фі! Відкриваю джері і зупинююся віч на віч з мистцем та завідувачем, французом. Вітаюся і знайомлюся.

Обидва панове чемно відпо-дають на всі мої «фахові»

Обидва панове чемно відпо-дають на всі мої «фахові»

запитання та розважують мене гладкою товариською розмовою.

— Як вам подобаються картини месіє «Іцалік»? — питає француз.

— Властиво таке питання повинна б я вам поставити, бо маюство мій земляк, але він не буде об'єктивний, як господар вистави, тому я скажу таке: таких речей че багато можна побачити в Парижі. Чи вони гірші, чи кращі — не беруся судити, але, що вони інші — це факт.

— А що, а що, чи я вам не казав? — француз аж забігав по залі, — Мадам висловила суттєве: ваші твори абсолютно відмінні від інших! І це факт! І це підкреслюють усі критики! Дивіться, мадам, це все підписи критиків, тут і «Лс пентр» і «Карфур» і «Лс Ар» тут, та врешті тут усі ва-жливий! У мою галерію завжди заходять критики... — не без гордості підкреслює господар.

— Моя землячка теж із преси — чомусь зарекомендував мене Гуцалюк.

— А коли так, то дайте свою адресу, щоб я міг вас по-відомляти про вистави! — за-сустисся з адресарем француз. — А які малюри вас цікавлять?

— Виключно українські, але ви мабуть небагато знаєте моїх земляків?

— О в мене недавно виставляв Вольф, знаєте його? Він зветься так, як і ріднине місто месіє Іцалік! Він теж рус... — давши нашу розмову кожній українці, щоб собі сам докидати. Та хоч, як ми обидвоє й не намагалися вияснити цьому «бувалому» французикові проблеми Сходу Європи та проносіяцію прізвища Львів, — я переконана, що ні одне, ні друге не залишило тривкого сліду в його свідомості.

На цьому наша розмова закінчилася, бо почали заходити відвідувачі. Я сіла собі в куточку й слухала, що говорять люди. Але те, що я чула зразу на початку, аж ніяк не підтверджувало високого поняття власника про його галерію.

— Ну, це вперше бачу в цій галерії доброго малюля! — каже один (можє й «критик») — А я від довгого часу вже не заходив сюди, але тепер не жалую. Є на чому спитити око! — каже другий.

— А я маю охоту набутти оце «Нутро церкви», — каже дама, одягнена з цією ре-фінованою скромністю, що найдорожче коштує, — і через нього я вже втретє тут.

Зауважили таку важливу розмову, я підійшла, відшукала завідувачого й запитала про даму.

— Ах, мадам! Це відома колекціонерка-мільйонерка, але то її приватної галерії важко потрапити... Там тільки Пікасо, Брак, Бюфе... — втасмичив мене швидко і ще швидше побіг до нових гостей, француз.

— А побіч них Гуцалюк... — докінчила я собі в душі відважне зіставлення й хотіла тередати підслухане маестро-зі, але він сам розмовляв з якоюсь старшим паном англійською мовою. Не знаючи її, мені не залишилось нічого іншого, як тільки «вийти» по англійськи.

Однак цікавість не давала мені спокою і я наступного тижня, — знову в четвер, зайшла до Гуцалюка. Це було мені дуже «по дорозі», бо вони живуть в «Українському домі», саме там, де міститься і школа.

(Закінчення на сто. 4-й)

* Віра Вовк, Елегій. Українське Видавництво, Мюнхен, 1956, 16, стор 27.

ЗУСТРІЧІ З ЛЮБОСЛАВОМ
ГУЦАЛЮКОМ

(Закінчення зі стор. 3)

У гарній кімнаті, заставленій "полотнами" та старими годинниками (бони захоплені "збирачі") застаю тільки пана Ренату.

— Я майже задоволен, що ви самі, бо хочу порушити не дискусії, а справу. Та передусім, заспокоїте, будь ласка, мою цікавість і скажіть скільки продали образів.

— На виставі тільки три, але за високої ціни, які зрештою визначує галерея.

— А як колекціонерка...

— Мадам Шефтель? А звідки знаєте про неї? Вона купила "Нутро церкви" за 75.000...

— А як це сталося, що ваш чоловік вибрав собі таку дорогу галерею?

— Це я настоювала на тому! Краще виставляти рідше, але в добрих...

— Бачу, що маю право підняти щастя: талант і музу, яка не відстає його від мистецтва, але етимологія...

— Хіба ж може бути інакше?

— Може! Знаю таких жінок, які роблять пекло своїм чоловікам-мистецтвом, за те, що вони не хотять змінити свого покликання на "практичну професію"...

Ми засміялися обидві сердечно й у цьому моменті з'явився Гуцалюк.

— О, як бачу, паняма тут весело! А я, навіпаки, люті-прелюті!

— Що сталося?

— Уявіть собі. Цього погуду піддала виставу добродію П. Спершу накинута на мене за "кубізм". А коли я їй сказав, що я не кубіст, тоді вона казала мені "полюсовати" картини, бо вона "не розуміє". А скільки дурниць наговорила вона за відвідування! Щастя, що не було публіки...

— Ну й що? І як ти її пояснив?

— Старалася обернути все в жарт п. Рената.

Але його не так легко було заспокоїти. Він перейшов до хаті, наче маючи перед собою "добродію П.", викладав нам свій погляд на мистецтво:

— Колиш люди мали багато часу і спокою. Вони могли стояти довгими годинами і споглядали на красу, на мистецтво природи, як будь що інше. Сьогоднішнє темпо життя та засоби комунікації дозволяють нам ледве вловити якийсь момент, який є частиною краси, щоб у наступній хвилині додати до цього знову частину зовсім іншого мисля.

Предмету, кольору, форми. До того ж наш душевний стан не такий спокійний - незайманий як за "даних, добрих часів", але напружений, схильований, нервовий... Чи ж можемо ми в такому психічному стані малювати "солідні", "гарні", "гармонійні" картини.

Але його не так легко було заспокоїти. Він перейшов до хаті, наче маючи перед собою "добродію П.", викладав нам свій погляд на мистецтво:

— Колиш люди мали багато часу і спокою. Вони могли стояти довгими годинами і споглядали на красу, на мистецтво природи, як будь що інше. Сьогоднішнє темпо життя та засоби комунікації дозволяють нам ледве вловити якийсь момент, який є частиною краси, щоб у наступній хвилині додати до цього знову частину зовсім іншого мисля.

Предмету, кольору, форми. До того ж наш душевний стан не такий спокійний - незайманий як за "даних, добрих часів", але напружений, схильований, нервовий... Чи ж можемо ми в такому психічному стані малювати "солідні", "гарні", "гармонійні" картини.

Але його не так легко було заспокоїти. Він перейшов до хаті, наче маючи перед собою "добродію П.", викладав нам свій погляд на мистецтво:

— Колиш люди мали багато часу і спокою. Вони могли стояти довгими годинами і споглядали на красу, на мистецтво природи, як будь що інше. Сьогоднішнє темпо життя та засоби комунікації дозволяють нам ледве вловити якийсь момент, який є частиною краси, щоб у наступній хвилині додати до цього знову частину зовсім іншого мисля.

Предмету, кольору, форми. До того ж наш душевний стан не такий спокійний - незайманий як за "даних, добрих часів", але напружений, схильований, нервовий... Чи ж можемо ми в такому психічному стані малювати "солідні", "гарні", "гармонійні" картини.

Але його не так легко було заспокоїти. Він перейшов до хаті, наче маючи перед собою "добродію П.", викладав нам свій погляд на мистецтво:

— Колиш люди мали багато часу і спокою. Вони могли стояти довгими годинами і споглядали на красу, на мистецтво природи, як будь що інше. Сьогоднішнє темпо життя та засоби комунікації дозволяють нам ледве вловити якийсь момент, який є частиною краси, щоб у наступній хвилині додати до цього знову частину зовсім іншого мисля.

Предмету, кольору, форми. До того ж наш душевний стан не такий спокійний - незайманий як за "даних, добрих часів", але напружений, схильований, нервовий... Чи ж можемо ми в такому психічному стані малювати "солідні", "гарні", "гармонійні" картини.

Але його не так легко було заспокоїти. Він перейшов до хаті, наче маючи перед собою "добродію П.", викладав нам свій погляд на мистецтво:

— Колиш люди мали багато часу і спокою. Вони могли стояти довгими годинами і споглядали на красу, на мистецтво природи, як будь що інше. Сьогоднішнє темпо життя та засоби комунікації дозволяють нам ледве вловити якийсь момент, який є частиною краси, щоб у наступній хвилині додати до цього знову частину зовсім іншого мисля.

Предмету, кольору, форми. До того ж наш душевний стан не такий спокійний - незайманий як за "даних, добрих часів", але напружений, схильований, нервовий... Чи ж можемо ми в такому психічному стані малювати "солідні", "гарні", "гармонійні" картини.

Але його не так легко було заспокоїти. Він перейшов до хаті, наче маючи перед собою "добродію П.", викладав нам свій погляд на мистецтво:

— Колиш люди мали багато часу і спокою. Вони могли стояти довгими годинами і споглядали на красу, на мистецтво природи, як будь що інше. Сьогоднішнє темпо життя та засоби комунікації дозволяють нам ледве вловити якийсь момент, який є частиною краси, щоб у наступній хвилині додати до цього знову частину зовсім іншого мисля.

Предмету, кольору, форми. До того ж наш душевний стан не такий спокійний - незайманий як за "даних, добрих часів", але напружений, схильований, нервовий... Чи ж можемо ми в такому психічному стані малювати "солідні", "гарні", "гармонійні" картини.

Але його не так легко було заспокоїти. Він перейшов до хаті, наче маючи перед собою "добродію П.", викладав нам свій погляд на мистецтво:

— Колиш люди мали багато часу і спокою. Вони могли стояти довгими годинами і споглядали на красу, на мистецтво природи, як будь що інше. Сьогоднішнє темпо життя та засоби комунікації дозволяють нам ледве вловити якийсь момент, який є частиною краси, щоб у наступній хвилині додати до цього знову частину зовсім іншого мисля.

Предмету, кольору, форми. До того ж наш душевний стан не такий спокійний - незайманий як за "даних, добрих часів", але напружений, схильований, нервовий... Чи ж можемо ми в такому психічному стані малювати "солідні", "гарні", "гармонійні" картини.

Але його не так легко було заспокоїти. Він перейшов до хаті, наче маючи перед собою "добродію П.", викладав нам свій погляд на мистецтво:

— Колиш люди мали багато часу і спокою. Вони могли стояти довгими годинами і споглядали на красу, на мистецтво природи, як будь що інше. Сьогоднішнє темпо життя та засоби комунікації дозволяють нам ледве вловити якийсь момент, який є частиною краси, щоб у наступній хвилині додати до цього знову частину зовсім іншого мисля.

Предмету, кольору, форми. До того ж наш душевний стан не такий спокійний - незайманий як за "даних, добрих часів", але напружений, схильований, нервовий... Чи ж можемо ми в такому психічному стані малювати "солідні", "гарні", "гармонійні" картини.

Але його не так легко було заспокоїти. Він перейшов до хаті, наче маючи перед собою "добродію П.", викладав нам свій погляд на мистецтво:

— Колиш люди мали багато часу і спокою. Вони могли стояти довгими годинами і споглядали на красу, на мистецтво природи, як будь що інше. Сьогоднішнє темпо життя та засоби комунікації дозволяють нам ледве вловити якийсь момент, який є частиною краси, щоб у наступній хвилині додати до цього знову частину зовсім іншого мисля.

Предмету, кольору, форми. До того ж наш душевний стан не такий спокійний - незайманий як за "даних, добрих часів", але напружений, схильований, нервовий... Чи ж можемо ми в такому психічному стані малювати "солідні", "гарні", "гармонійні" картини.

Але його не так легко було заспокоїти. Він перейшов до хаті, наче маючи перед собою "добродію П.", викладав нам свій погляд на мистецтво:

— Колиш люди мали багато часу і спокою. Вони могли стояти довгими годинами і споглядали на красу, на мистецтво природи, як будь що інше. Сьогоднішнє темпо життя та засоби комунікації дозволяють нам ледве вловити якийсь момент, який є частиною краси, щоб у наступній хвилині додати до цього знову частину зовсім іншого мисля.

НОВА КНИЖКА І. СМОЛІЯ

Іван Смоля належить до тих наших письменників, які емігрували до Америки свого пера, хоча й приходилося писати в дуже важких обставинах. Оскільки він не залишає праці над собою, стараючись вдосконалити свої твори, оскільки це можливо робити, важко працюючи на прожиття родини.

Почав він писати оповідання майже 22 роки, і перше його оповідання "Зустріч" появилось в журналі "Зоря" в 1937 році (народився в 1915 році). Тоді пробував він свої сили і в поезії і в драмі, але мав невдачі. Лише його п'єса "Мета" в 1939 році, а його повість "Транзитні історії" вже не побачила світ, бо на перешкоді стало визволення України. Західної України російськими комуністами. На еміграції вдалося йому видати збірку оповідань "Дівчина з Вінниці" та повість "Кордон падає".

Читачі "Свободи" може пригадують собі деякі його оповідання, друковані на сторінках цього щоденника, з яких двоє вийшли до цієї збірки, названої автором "Манекени".

В збірці надруковано 5 оповідань: "Будинки Сонячного проспекту", "Блудний син", "Манекени", "Останній біс" і "Жрець сліпої богині".

Коли дивитися на цю збірку І. Смоля зі становища класифікації літературних жанрів, то, може, не треба ці твори називати "новелами", як це зазначено на титульній сторінці, бо деякі з них є оповіданнями, а не новелами. Та ніхто не зможе заперечити авторів, що не опрацювали свій композиційно-сюжетний матеріал, що не старались, щоб їх легко було читати.

Смолявський герой — це не тільки українці в старому краю та іммігранти в цій країні, але також і поляки, жиди та німці. Всі вони не знаходять щастя на землі. Донька польського поміщика Марія, яка з любов'ю одружилася з сином збогого побережника, архітектором Зубером, "здрігалася, бачачи облогу й несприятелів свого оточення, багатьох жінок, що їх минало було невідомо й майбутнє не могло бути краще". Не знайшов щастя в Америці і Михайло Дзюбня, який без благоговіння матері

*) Іван Смоля, Манекени. Новелі. Видавництво Миколи Денисюка. Буенос-Айрес, 1956, стр. 164. Обкладинка роботи В. Крюкова. Мовна редакція "Передмова" Гр. Голіна, віткі за море, шукаючи кращого

ри, дуже густо накладені, залишають мало місця рисуноків, але творять вулкан гармонійної єдності. Цей малюнок без сумніву заведе далі! (Семен де Парі).

Признаюся, що я, прочитавши цих кілька (це ще не всі!) рецензій — перелякався. Чи не забагато це при першій виставці й чи, бачу, часом Гуцалюк не зробить "модним" малюнок? Чи ці його "шукачі" підуть до завершення, чи так так блискучим шуканням і залишаться?

Але заспокоїла мене одна деталь, яка, до речі, повторилася майже в усіх рецензіях. Це — його українська національність, якої він не приховує навіть під американською натуралізацією! Тож радіймо з нової зрізи на нашому мистецькому фронті!

Люба Вітошинська

ри, дуже густо накладені, залишають мало місця рисуноків, але творять вулкан гармонійної єдності. Цей малюнок без сумніву заведе далі! (Семен де Парі).

Признаюся, що я, прочитавши цих кілька (це ще не всі!) рецензій — перелякався. Чи не забагато це при першій виставці й чи, бачу, часом Гуцалюк не зробить "модним" малюнок? Чи ці його "шукачі" підуть до завершення, чи так так блискучим шуканням і залишаться?

Але заспокоїла мене одна деталь, яка, до речі, повторилася майже в усіх рецензіях. Це — його українська національність, якої він не приховує навіть під американською натуралізацією! Тож радіймо з нової зрізи на нашому мистецькому фронті!

Люба Вітошинська

ри, дуже густо накладені, залишають мало місця рисуноків, але творять вулкан гармонійної єдності. Цей малюнок без сумніву заведе далі! (Семен де Парі).

Признаюся, що я, прочитавши цих кілька (це ще не всі!) рецензій — перелякався. Чи не забагато це при першій виставці й чи, бачу, часом Гуцалюк не зробить "модним" малюнок? Чи ці його "шукачі" підуть до завершення, чи так так блискучим шуканням і залишаться?

Але заспокоїла мене одна деталь, яка, до речі, повторилася майже в усіх рецензіях. Це — його українська національність, якої він не приховує навіть під американською натуралізацією! Тож радіймо з нової зрізи на нашому мистецькому фронті!

Люба Вітошинська

ри, дуже густо накладені, залишають мало місця рисуноків, але творять вулкан гармонійної єдності. Цей малюнок без сумніву заведе далі! (Семен де Парі).

Признаюся, що я, прочитавши цих кілька (це ще не всі!) рецензій — перелякався. Чи не забагато це при першій виставці й чи, бачу, часом Гуцалюк не зробить "модним" малюнок? Чи ці його "шукачі" підуть до завершення, чи так так блискучим шуканням і залишаться?

Але заспокоїла мене одна деталь, яка, до речі, повторилася майже в усіх рецензіях. Це — його українська національність, якої він не приховує навіть під американською натуралізацією! Тож радіймо з нової зрізи на нашому мистецькому фронті!

Люба Вітошинська

ри, дуже густо накладені, залишають мало місця рисуноків, але творять вулкан гармонійної єдності. Цей малюнок без сумніву заведе далі! (Семен де Парі).

Признаюся, що я, прочитавши цих кілька (це ще не всі!) рецензій — перелякався. Чи не забагато це при першій виставці й чи, бачу, часом Гуцалюк не зробить "модним" малюнок? Чи ці його "шукачі" підуть до завершення, чи так так блискучим шуканням і залишаться?

Але заспокоїла мене одна деталь, яка, до речі, повторилася майже в усіх рецензіях. Це — його українська національність, якої він не приховує навіть під американською натуралізацією! Тож радіймо з нової зрізи на нашому мистецькому фронті!

Люба Вітошинська

ри, дуже густо накладені, залишають мало місця рисуноків, але творять вулкан гармонійної єдності. Цей малюнок без сумніву заведе далі! (Семен де Парі).

Признаюся, що я, прочитавши цих кілька (це ще не всі!) рецензій — перелякався. Чи не забагато це при першій виставці й чи, бачу, часом Гуцалюк не зробить "модним" малюнок? Чи ці його "шукачі" підуть до завершення, чи так так блискучим шуканням і залишаться?

Але заспокоїла мене одна деталь, яка, до речі, повторилася майже в усіх рецензіях. Це — його українська національність, якої він не приховує навіть під американською натуралізацією! Тож радіймо з нової зрізи на нашому мистецькому фронті!

Люба Вітошинська

ри, дуже густо накладені, залишають мало місця рисуноків, але творять вулкан гармонійної єдності. Цей малюнок без сумніву заведе далі! (Семен де Парі).

Признаюся, що я, прочитавши цих кілька (це ще не всі!) рецензій — перелякався. Чи не забагато це при першій виставці й чи, бачу, часом Гуцалюк не зробить "модним" малюнок? Чи ці його "шукачі" підуть до завершення, чи так так блискучим шуканням і залишаться?

Але заспокоїла мене одна деталь, яка, до речі, повторилася майже в усіх рецензіях. Це — його українська національність, якої він не приховує навіть під американською натуралізацією! Тож радіймо з нової зрізи на нашому мистецькому фронті!

Люба Вітошинська

ри, дуже густо накладені, залишають мало місця рисуноків, але творять вулкан гармонійної єдності. Цей малюнок без сумніву заведе далі! (Семен де Парі).

Признаюся, що я, прочитавши цих кілька (це ще не всі!) рецензій — перелякався. Чи не забагато це при першій виставці й чи, бачу, часом Гуцалюк не зробить "модним" малюнок? Чи ці його "шукачі" підуть до завершення, чи так так блискучим шуканням і залишаться?

Але заспокоїла мене одна деталь, яка, до речі, повторилася майже в усіх рецензіях. Це — його українська національність, якої він не приховує навіть під американською натуралізацією! Тож радіймо з нової зрізи на нашому мистецькому фронті!

Люба Вітошинська

ри, дуже густо накладені, залишають мало місця рисуноків, але творять вулкан гармонійної єдності. Цей малюнок без сумніву заведе далі! (Семен де Парі).

Признаюся, що я, прочитавши цих кілька (це ще не всі!) рецензій — перелякався. Чи не забагато це при першій виставці й чи, бачу, часом Гуцалюк не зробить "модним" малюнок? Чи ці його "шукачі" підуть до завершення, чи так так блискучим шуканням і залишаться?

Але заспокоїла мене одна деталь, яка, до речі, повторилася майже в усіх рецензіях. Це — його українська національність, якої він не приховує навіть під американською натуралізацією! Тож радіймо з нової зрізи на нашому мистецькому фронті!

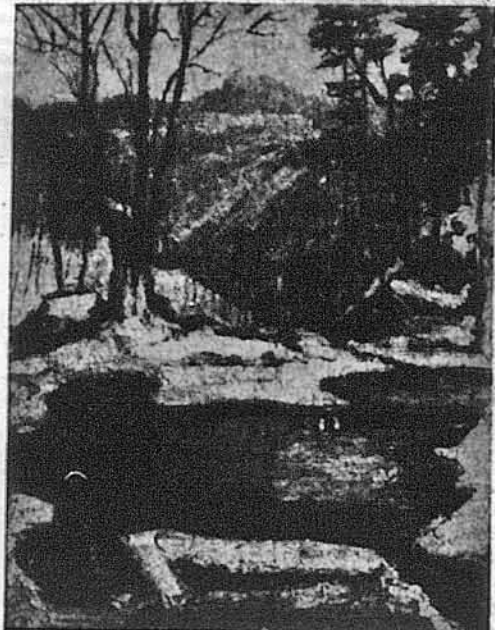
Люба Вітошинська

ри, дуже густо накладені, залишають мало місця рисуноків, але творять вулкан гармонійної єдності. Цей малюнок без сумніву заведе далі! (Семен де Парі).

Признаюся, що я, прочитавши цих кілька (це ще не всі!) рецензій — перелякався. Чи не забагато це при першій виставці й чи, бачу, часом Гуцалюк не зробить "модним" малюнок? Чи ці його "шукачі" підуть до завершення, чи так так блискучим шуканням і залишаться?

Але заспокоїла мене одна деталь, яка, до речі, повторилася майже в усіх рецензіях. Це — його українська національність, якої він не приховує навіть під американською натуралізацією! Тож радіймо з нової зрізи на нашому мистецькому фронті!

З П'ЯТОЇ МИСТЕЦЬКОЇ ВИСТАВКИ ОБ'ЄДНАННЯ МИСТЦІВ УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ

Михайло Мороз "Зима"

3 приводу статті про Вагнера

Як постійний читач "Свободи", я завжди з нетерпеливою цікавістю чекаю на черговий додаток "Література і Мистецтво". В ньому завжди знаходив цікавий свіжий матеріал, що стосується сучасного українського мистецтва, мистецького життя, або, в зв'язку з тією чи іншою ювілейною датою, присвячений, так би мовити, культурній спадщині минулого. Це є, значить, дуже добре, але, на жаль, автори ювілейних статей не завжди, як слід, опрацюють біографічний і фактичний матеріал, чим мають дезорієнтувати читача. Наведу деякі приклади. Свого часу (в кінці минулого року) "Свобода" умістила звітку про Моцарта (на жаль, не можу пригадати прізвища автора), в якій було сказано, що геніальний композитор помер у віці 44 років, тобто на вісім років пізніше ніж справді, тому, що про життя він всього неповних 36 років.

Недавно, 1 березня, в додатку "Література і Мистецтво" з'явився досить велика стаття про Ярославла Зубула, присвячена другому великому німецькому композиторові Р. Вагнеру, в якій стаття не в'яже з історичною правдою. Автор статті пише, що Вагнер на 57 році життя одружився з Косімою фон Вольфом-Сестрінгою Ліста. На справді Косіма була не "сестрінгою" Ліста, а його рідною дочкою від графині Дагу, з якою він жив 5 років і від якої мав трох дітей.

Далі автор подав дуже довгий список композиторів — сучасників Вагнера, до яких зараховує мало не всіх композиторів 19 століття. Не можна заперечувати, що сучасниками Вагнера були Верді, Шуман, Шопен, Ліст, Мендельсон, Берліоз і деякі інші, але великий сумнів викликає, коли до них зараховує Вебера, Шуберта, Бетговена і... Равеля (1875-1937!). Вебер помер у 1826 р., Бетговен у 1827, Шуберт у 1828. В цей час Вагнер був у віці 13-14-15 років і лише починав вчитися гри на фортепіано. Його творча музична діяльність почалася значно пізніше, коли трішки великих композиторів була вже в могилі. Це більше незрозумілим є зарахування до цієї ж групи

сучасників французького композитора Мориса Равеля, який народився в 1875 році, коли Вагнер був 62 років і якому в рік смерті Вагнера (1883) було всього вісім років.

Автор статті перераховує п'ять різних визначних людей, які жили в "добу Вагнера" і разом з іншими, "за компліс", зачислює до них також і Гете, "Старий Олімпієць" був би дуже здивований, коли б почув. Коли Гете помер, маючи 83 роки (1832 р.), то "доба Вагнера" ще й не починалася. Вагнер тоді був 19-річним юнаком, при цьому аматорських композицій нічого не за собою не мав, не написав ще жодної опери (його рання опера "Рієніц" вперше побачила світ на пруденській сцені в жовтні 1842 року, а "Тангейзер" — на три роки пізніше), і взагалі був незнайом з широким музичним світом. Отже, твердження, що Гете жив у добу Вагнера виглядає більше ніж дивним.

Який висновок з усього цього можна б зробити? — Побачили, або автори ювілейних статей старанно опрацювали фактичний матеріал (історичний та фактичний порядку). Minneapolis, Minn.

О. Філіпович

Виставка Праць Слухачів Мистецької Студії у Філадельфії

В дні 19 до 26 травня ц. р. відбудеться виставка праць слухачів Мистецької Студії у Філадельфії, на запрошення цього ж банку. Виставка відбудеться в новому будинку банку при:

Boulevard Roosevelt'a i Under Street.

Одновременно в тім же банку, в іншій залі буде влаштована виставка праць українських мистців, членів Відділу Об'єднання Мистців України в Америці, проїзжаючих у Філадельфії.

Перера, Зал порожній. Люди п'яні від радості і враження, ідуть зачерпнути повітря на повні груди. У кожного гордість випирана на обличчя, порубано у чистому полі, що сина одногого у яспі неволею взяли. То тут, то там, скрізь він загальне і скрізь дасть і передать те, що степ йому розказав. А там, Божа Мати рятус монастир від навали поганя, а там... і пліве пісня тужлива. І нараз обличчя хористів мінюються і виходить весела, жартівлива пригода, як кулик заливає до чайки. Далі знову веселий образочок до музики М. Леонтовича, "Ой, нас, братці, п'ять". Це одна на чоловічий хор про волюшину, як коєс сіно, і Кошиця, "Чечки". Пісня технічно складна, характером нагадує танок польку. Побудована звуковою по слову на шестівках, яка при дорозі виконавці дає повне враження гомону підлітків на току чимурів. Ця пісня нам вдалася і завжди викликувала у слухачів захоплення.

Кінчається перша частина. Треба було бачити, що творилося в залі. Публіка шаліла з радості. Це ж для неї небуденний мистецький бенкет. Це свято української пісні. Коломжи у прохіді стояла група наших акторів на чолі із одним із героїв нашої сцени а дей дарма, що вже людина старша і на своєму віку бачив не одну мистецьку імпрезу і то такого самого характеру, не віддержав і був у долоні, як маленький хлопчина. Радість зуміла стріляти з подивом. Завіса піднімається, до опадас. Нес-

тор кланяється. Перера, Зал порожній. Люди п'яні від радості і враження, ідуть зачерпнути повітря на повні груди. У кожного гордість випирана на обличчя, порубано у чистому полі, що сина одногого у яспі неволею взяли. То тут, то там, скрізь він загальне і скрізь дасть і передать те, що степ йому розказав. А там, Божа Мати рятус монастир від навали поганя, а там... і пліве пісня тужлива. І нараз обличчя хористів мінюються і виходить весела, жартівлива пригода, як кулик заливає до чайки. Далі знову веселий образочок до музики М. Леонтовича, "Ой, нас, братці, п'ять". Це одна на чоловічий хор про волюшину, як коєс сіно, і Кошиця, "Чечки". Пісня технічно складна, характером нагадує танок польку. Побудована звуковою по слову на шестівках, яка при дорозі виконавці дає повне враження гомону підлітків на току чимурів. Ця пісня нам вдалася і завжди викликувала у слухачів захоплення.

Кінчається перша частина. Треба було бачити, що творилося в залі. Публіка шаліла з радості. Це ж для неї небуденний мистецький бенкет. Це

ДИТИНА-ФЕНОМЕН

Мільйони людей у цій країні, що слідує за кращими програмами на телевізії, спостерігають в останніх двох місяцях незвичайне видовище. З подивом дивилися вони на десятилітнього юнака з Бронксу, якого на ім'я Роберт Стром. Не буде перебільшенням, коли скажемо, що Америка, від часу її відкриття Колумбом, не бачила такої геніальної дитини, як цей скромний юнак з Нью-Йорку!

Журнали й часописи пишуть про нього, що він — найбільш популярна особа на нашому континенті, ставлять його поруч славного Колумба, Волтера Вінчелла чи божича телевізії, Ред Батона. Він, перший із „смертельників“, здобув не тільки 64 тисячі доларів нагороду з відомої телевізійної програми „64 тисячі запит“, але й дійшов до 192 тисяч на тій же програмі, спонсором якої є відома компанія косметичних виробів, Реллон.

Феноменальні здібності цієї дитини, що їх він виявляв у кожній виступі на телевізії, викликали глибокий подив не тільки Америки, але й цілого світу. Ного батьки пересічені люди, професіоналісти. Батько — учитель механіки в одній з гай-скул дошкільної частини Нью-Йорку, мати — така була вчителька.

Коли малому Робертові було три роки, він вже читав. На п'ятому році життя навчився писати на письмовій машині і орудувати рахунковою машинкою. Найбільш улюбленим його предметом — алгебра, геометрія, тригонометрія й калькуляція. Саме в цій ділянці, з астрономією й електронікою, здобув він собі небувалу славу і гроші. Роберт зацікавився професорів університетів, науковців, він дав ряд стипендій на дальшу науку і багато

запрошень — відвідати найславніші „святині науки“ в ЗДА, із славною „фабрикою“ атомової зброї в стейті Алабама включно.

Тим часом йому тільки десять років, він ходить до п'яти класів народної школи. Кажуть, що не дуже любить історію та літературу. З школою має одну тільки „морочку“ — як сам каже: вона не дає йому того, чого він бажає. Відомо, п'ять класів елементарної школи! Його душа рветься до електроніки, фізики, математики, астрономії, а тут треба ходити до дитячої школи...

Як на своїх десяти роках, він трохі замалий. Високе чоло, довге й буйне волосся, поважне личко. Хоч батьки кажуть, що він любить сміятися, цікавиться спортом, читав лише „добрі“ книжки — наукові. Не зносить „камісів“ і багаторазової літератури. На запит аниматора Гола Марча — біла відомої телевізійної „будки“ цієї програми — що йому найбільше імпульс: слава, чи гроші, відповісти: „Наукові питання, що їх ви мене ставите“.

Як відомо, малий Роберт спивався на 192 тисячах доларів. Він не мінив вище, тільки тому, що така була воля його батьків, які рішили не „перемучувати“ сина і себе телевізійною програмою. Наприкінці його останнього виступу вони заявили, що тільки тому погодилися на участь своєї дитини в цій славній і важкій програмі, щоб іншим батькам показати, які потенційні здібності криються часом в одній дитині, тільки на жаль, часто ці молоді таланти замикаються.

У Пам'ятній книжці в останньому дні квітня п. р. град запалився за куряче яйце. В одній місті 17 осіб загинули, не встигли схитрити. Всі алма в цьому місті вибиті.

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Бофало, Н. Я.

„Ліси зорі“ й „Червона шапочка“.

Добре зробив драматично-музичний ансамбль у Бофало, що виставив „Ліси зорі“ В. Грінченка. Цією виставою глядачів нагадували про часи тяжкої боротьби проти турецько-татарських нападів у XVII-XVIII віках. Разом із нещасливими невольниками вони відчували туго за Рідним Краєм, і як і ті, зміщували свою віру в те, що навіть у найтяжчих хвилинах не повинна впасти віра й надія на кращу долю свого краю й народу.

Як відомо, історична драма „Ліси зорі“ показує групу українських козаків-невільників в турецькій неволі та їх втечу на Україну.

Центральну роль Аміни грає пані Анна Ткачук, проведена її бездоганно, з переконанням і глибоким відчуттям. Як показала її виступи в кількох попередніх виставах, драматичні ролі, що ними змальовуються глибокі людські переживання — це стихія, де вона найкраще може себе виявити. Служба Веретунчак добре відіграла роль спритної й хитрої служки Фатми дукхує. Зенон Дергач у ролі Дмитра почував себе на сцені вільно, гра відповідала цій ролі. Було б ще краще, коли б звернув увагу на інтонацію голосу. Олександр Ткачук був у ролі старого невольника, своєю грою часто викликав справжнє захоплення у глядачів. Олена, що її відіграла панна Зоя Міхаленко, добре передала свого ролю. Адам Антонович не міг виявити своїх артистичних здібностей у дуже короткий час, але його заслуги великі як режисера й декоратора. Ю. Гудим (Алі Баба) грав спокійно й з відчуттям. Ліне в кінці ролі був дещо заспокоєний. Ф. Плотник (доглядальник) добре передав ролю лютого янчара, який заступається з невинних „гладирів“.

Загальною виставою справило добре враження на присутніх, які численно заповнили театральну залу. Сцена в п'ятій дії (в темниці) була потраптована надто реалістично.

Дуже добрі декорації, включно з квітами й водогаром у саду Аміни, барвисті одяги (тільки у деяких невольників несприятливо нові) гармонійно доповнювали гру артистів, які багато попрацювали, під керівництвом п. Адама Антоновича, щоб дати українському населенню м. Бофало культурну й естетичну насолоду.

На рахунок заслуги перед українською дітьми м. Бофало, треба поставити цьому самому драматичному ансамбелі й виставі „Червона шапочка“.

Хто з дитячої у всьому світі не знає казки про „Червону шапочку“? Знають цю казку й діти українські. Зп'яють із переказів дідуся та бабусь, а може, часом, і з книжок. І тим більше приємно й радісно було українським дітям у Бофало побачити на театральній сцені яскраві відтінки знайомих українських казок — „Червоний шапочок“, бабусь Танни, Волка, Собака-Вискива, і немовчучи у дитячих виставах такого роду — живих Зайчиків.

Добре театральні підготовлені, в чудових, справді чарівних декораціях лісу, роботи режисера ансамблю п. Адама Антоновича, включно з живими квітами, й пташками, вистава залишила незабутні враження у численній дитворі, у більшості, напевне, на все життя.

Трохи модернізовану (успішну) народну казку „Червону шапочку“ в Бофало поставили в віршованій обробці Я. Вільшенка (Лотоцького). З оригінального змісту вичищено неестетичні картини поїдання вовком дівчини і розривання життя. Замість того, в трагічний момент назву Волка з'їстий Олюся, випадковий отримувач (п. Зенон Дергач) із-за куща застрелив Волка і викликав бурю радістю у дитячої аудиторії. І це добре.

Добре відіграла роль „Червоний шапочок“ 11-літній Алі Ткачук. П. справжній мама, а за листою — бабуся, пані Анна Ткачук, грає бездоганно. І. Адам Антонович у ролі Волка і п. Олександр Ткачук у ролі Пса-Вискива, своєю грою тримають дитячих глядачів у великому напруженні.

Таня Алі Ткачук, і Зірка Янішин, під соплікою грою старого гудука п. Матковича гарно доповнювали добре підготовлені ансамблем виставу. А жінки Зайчиків, в фінальній картині, що з насолодою точили кулачки білого вовка Волка, викликали справжню бурю захоплення у дитворі. Зайчиками були: Ліда Антонович, Ліса Осташук і Роксолія Ткачук — усі в віці 3-5 років.

Одні з численних учасників вистави, за проханням п. А. Антоновича, були пані А. Ткачук та А. Янішина.

Олександр Вороний.

Клівленд, Огайо

Величезна вистава.

Стараним пластун Ларісес Зварит і Ареті Олішечич вижили й улажені у виставу, виставу ліній Нешенел Сіті Банк при 6233 Ешклі Емію (на лінійній дитворі, у більшості, напевне, на все життя).

Трохи модернізовану (успішну) народну казку „Червону шапочку“ в Бофало поставили в віршованій обробці Я. Вільшенка (Лотоцького). З оригінального змісту вичищено неестетичні картини поїдання вовком дівчини і розривання життя. Замість того, в трагічний момент назву Волка з'їстий Олюся, випадковий отримувач (п. Зенон Дергач) із-за куща застрелив Волка і викликав бурю радістю у дитячої аудиторії. І це добре.

Добре відіграла роль „Червоний шапочок“ 11-літній Алі Ткачук. П. справжній мама, а за листою — бабуся, пані Анна Ткачук, грає бездоганно. І. Адам Антонович у ролі Волка і п. Олександр Ткачук у ролі Пса-Вискива, своєю грою тримають дитячих глядачів у великому напруженні.

Таня Алі Ткачук, і Зірка Янішин, під соплікою грою старого гудука п. Матковича гарно доповнювали добре підготовлені ансамблем виставу. А жінки Зайчиків, в фінальній картині, що з насолодою точили кулачки білого вовка Волка, викликали справжню бурю захоплення у дитворі. Зайчиками були: Ліда Антонович, Ліса Осташук і Роксолія Ткачук — усі в віці 3-5 років.

Одні з численних учасників вистави, за проханням п. А. Антоновича, були пані А. Ткачук та А. Янішина.

Олександр Вороний.

Бетлегем, Па.

Шевченківський Роконіон.

Українська громада Бетлегем, Па., відзначила щорічний Шевченківський Роконіон святковим концертом, який відбувся 31-го березня в залі української като-

лицької церкви. Як минулих років, так і цього року, концерт відбувся заходом парафії і організації. Святко відкрив вступним словом місцевий параф — о. Степан Цегельський, потім відспівано американський гімн.

По відспіванні „Заповіту“ оди-дував реферат, старанно опрацьований п. Євгеном Михайлом. Пізніше йшли хоріві точні, виконані місцевими хорами. Живочий хор відспівав пісню „Думи мої“. Маленька Маруся Вільшчак гарно віддеклямувала вірш про Тараса Шевченка — „Сонце України“, живочий хор відспівав пісню „Чи я в лузі не каліца була“. Гарно відспівали баритонівим сольом пісню „Лебедю“ п. Михайло Рибак. „Лебедю“ Тараса Шевченка по-мистецьки продеклямувала п. Марія Михайлівна, Мішаній хор відспівав пісню „Сонце заходить“. Пісні були добре вивчені, особливо з добрим звучанням голосів була виконана пісня „Сонце заходить“. Підготовкою хорів точок та цілістою свята займався п. Гнат Едлазек.

Нова Управа Українських Злучених Організацій.

На Загальних Зборах УЗО-ї, які відбулися 11 березня 6, р., вибрано нову Управу в наступному складі: адвокат Омер Малицький — голова, Івк. Мих. Хроновіч — містоголова й організатор, д-р Тарас Антонович — другий містоголова й культ., освітній референт, Ольга Вакава — пресова референтка, мгр. Мікола Данилишин — секретар, Іван Клим — скарбник, Василь Каміньський — фінанс. реф., проф. Марія Дуб — реф. Нац. Фонду. Відішли і заступники: д-р Фаріон, Яремичев, Попович, Запаранок.

Ольга Бак.

Шевченківський Роконіон.

Українська громада Бетлегем, Па., відзначила щорічний Шевченківський Роконіон святковим концертом, який відбувся 31-го березня в залі української като-

лицької церкви. Як минулих років, так і цього року, концерт відбувся заходом парафії і організації. Святко відкрив вступним словом місцевий параф — о. Степан Цегельський, потім відспівано американський гімн.

По відспіванні „Заповіту“ оди-дував реферат, старанно опрацьований п. Євгеном Михайлом. Пізніше йшли хоріві точні, виконані місцевими хорами. Живочий хор відспівав пісню „Думи мої“. Маленька Маруся Вільшчак гарно віддеклямувала вірш про Тараса Шевченка — „Сонце України“, живочий хор відспівав пісню „Чи я в лузі не каліца була“. Гарно відспівали баритонівим сольом пісню „Лебедю“ п. Михайло Рибак. „Лебедю“ Тараса Шевченка по-мистецьки продеклямувала п. Марія Михайлівна, Мішаній хор відспівав пісню „Сонце заходить“. Пісні були добре вивчені, особливо з добрим звучанням голосів була виконана пісня „Сонце заходить“. Підготовкою хорів точок та цілістою свята займався п. Гнат Едлазек.

Свято закінчення співом національного гімну.

При кінці свята голова Відділу УКК п. Михайло Брус подякував усім виконавцям та і дав до відома присутнім, що збірка, яку перекладає пані Анна Ділі, Теяла Морісон і Поефілія Феретті дала гарний вислід, з гроші писано на народні цілі.

Джеймс Блеквуд, американець, власник ресторану в Ячміні, твердить, що його 23-річний син Дональд з молодого дружини-корейкою і 8-місячного дитиною ехнули китайські комуністи. Назване молоді подружжя зашло з португальської колонії Макао, а потім поїхали вистіти, що бачили їх на недалекому острові Ляппа, що належить китайським комуністам. Джеймс Блеквуд не хотів виявити, які причини могли спонукати китайських комуністів метатися на його сині.

ПОХОРОН СЛ. П. ГРИГОРІЯ ГЕРМАНА...

(Закінчення зі стор. 1-шої)

жалобна громада. У недалекий відділ зайняв місце відділ американських воїнів в уніформах, а біля них, на доріжці, якою тількищо перенесено домоину, сурмач. Коротка команда і сурма заграла мелодію, якою прощається під час війни і під час миру усіх тих, що із зброєю в руках захищали рідну країну. Опісля знову коротка команда і потріпана салва з русичина, потрепала цвинтарною мушкетом, віддаючи останній військовий салют тому, кого мали за хвилюючі спускати в сирі землі на вічний лютині. Після того два воїни підійшли до домовини, явили з неї зоряний прапор, склали його військовим значком і так складений і з військовим салютом передали дружині Покойного, вдові Ані Гірман. Церковною відправою закінчили грудні спроби землі на домовину, закінчено цієї калюбний, хвилюючий обряд.

В Народному Домі

Похоронна валка автомобілів, який самий порядок, як приїхала, також і залишила цвинтар, а на ньому й Того, кого супроводжувала в останню дорогу: сл. п. Григорія Германа. Валка поділялась до Українського Народного Дому, де — старим українським звичаєм — відбулась прощальна гостина, в якій взяло участь 80 осіб, між ними всі члени ближчої родини, а від УНСОУ були привіли: гол. пресд. Д. Галич, який прозодив церемонію, заступники гол. пресд. А. Драган, Ів. Кедрин і Ст. Шумейко на представники подільських департаментів Головної Канцелярії УНС і В-ва „Свобода“. Жалобну зу-

стріч відкрив короткою промовою п. Д. Галич, пригадуючи, як то він, прибувши в 1923-му році до ЗДА з Відня, вперше зустрівся із сл. п. Германом, передаючи йому подяку віденської студентської „Січі“ за видатну допомогу для українських студентів в Європі від Української Студентської Громади в Нью-Йорку, душею якої й був Покойний. Крім п. Галича, свої співчуття Родній та УНС і свої жалі з приводу цієї великої втрати для української спільноти висловлювали: п. А. Баток від імені УРСОУ, д-р В. Галан від ЗУАДК, ред. В. Мудрий від УКК, п. Ю. Ренай від „Самопоміч“, д-р М. Прокоп від Генерального Секретаріату ЗП УГВР, проф. Замха від УВАН, мгр. Р. Олещицький від НТШ, а д-р Михайлів передав співчуття від Головної Управи ОДВУ. Тепло згадував Покойного ада. То-машек, що с словацького роду, але який завдяки Покойному сам „записався до українців“ і став членом УНС. Короткими промовами заст. гол. пресд. А. Драган, мгр. М. Пізнак і пані Жеребнік та співом традиційного в цьому часі „Христос Воскрес“ закінчено цю жалобну зустріч. Крім названих уже, в похоронах взяли участь д-р С. Демидчук, голова ООСУ проф. Іван Вовчук, мгр. І. Скочляк, д-р Л. Ортинський, п. Платон Стасюк, п. Ст. Дембичний, заслужені піонери УНС пп. І. Сидор, п. Гузар, п. В. Гіль та ін., исп. Л. Ясінчук, п. Вас. Авраменко, пані Литвиненко, проф. М. Лисогір, пані Дж. Гіббонс, п. Т. Лютиняк, п. Гулей, паті Комісії п. Петро Кучма, члени Головної Ради: п. Дмитро Шмагала, пані Марія Демидчук, д-р Ярослав Падох та пані Олена Шторг, редактори „Свободи“ А. Драган, Ів. Кедрин і Ст. Шумейко на представники подільських департаментів Головної Канцелярії УНС і В-ва „Свобода“. Жалобну зу-

Дні 15-річчя діячів, про-буючи ітати з дому поправи в Бостоні, збралася з рини на висоті 4-го поверху і забилися.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ФОНД

ПОВІДОМЛЯЄ: закінчення ділового року 15-го травня

ПРОХАЄ: усіх, що ще не висла-ли Нац. Датку, поспішитися!

Національний Даток надсилайте:

UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE OF AMERICA
P. O. Box 721, Church St. Sta., New York 7, N. Y.

Нові видання

БАТЬКИ, УЧИТЕЛІ, ВИХОВНИКИ!

Вже появилася в друку

КНИГА ВІРНИХ ДІТЕЙ

ЛЕБЕДІ

ЛЕОНІД ПОЛТАВА

Книга має багато різнокольорових ілюстрацій. Величезна кни-ка: 10х12 іл. Тверда обкла-динка з великою триколюро-вою ілюстрацією.

Ціна \$2.00.

Замовляти в:

"СВОБОДА"

P. O. Box 346, Jersey City 3, N. J.

Увага!

КОННЕНТИНАТ І ОКОЛИЦЯ!

Увага!

„ТИРСА“

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ТАНКІВ З ГАРТФОРДУ, КОНН.

ВСТУПАЄ В

НАРОДНІ ТАНКИ УКРАЇНИ

ВСТУП — \$1.00 ДІТИ — 50¢

Hartford

СУБОТА 11-го ТРАВНЯ 1957 р. — год. 7-ма

BURNS SCHOOL — Russ & Putnam St.

Willimantic

СПОНСОР — Укр. Греко-Католицька Церква

СУБОТА 25-го ТРАВНЯ 1957 р. — год. 7-ма

SHEFFORD AUDITORIUM

New Haven

СПОНСОР — Т-во Українська Рідна Школа

СУБОТА 18-го ТРАВНЯ 1957 р. — год. 7-ма

TROUPE JR. HIGH SCHOOL

Edgewood Street

Colchester

СПОНСОР — Укр. Греко-Католицька Церква

СУБОТА 1-го ЧЕРВНЯ 1957 р. — год. 7-ма

CENTER SCHOOL

Norwich Ave. — Route # 2

Український Музичний Інститут в Нью-Йорку

НЕДІЛЯ 19-го ТРАВНЯ 1957 року

год. 8-ма вечора.

Зал Junior High School — 71 Ave. "B" між 4-ю і 6-ю вул.

ПЕРШИЙ КОНЦЕРТ

СТРУННОГО АНСАМБЛЮ

ІМ. НЕСТОРА НИЖАНКІВСЬКОГО

при співучасті ДАРІ ГОРДИНСЬКОЇ КАРАНОВИЧ, (фортепіан).

Акомпанює СРГЕНІЯ ЧАПЕЛЬСЬКА.

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ.

2-й ВІДІЛ, Окремості Співки Української Молоді Америки, ім. Т. Чупринки, 2-го б. Воків ЗПА, — при співпраді інших Організацій Визвольного Фронту, під протекторатом Комітету Об'єднаних Амер. Укр. Організацій м. Нью-Йорку, Філія УККА.

— влаштовують —

в НЕДІЛЮ 19-го ТРАВНЯ 1957 р., о год. 5:30 веч.

в залі Укр. Нар. Дому — при 140-42 2-га Еммо

СВЯТО ГЕРОІВ

ПРИСВЯЧЕННЯ РОКОВИНАМ СМЕРТІ:

сл. п. Голови Директорії та Гол. Отамана Військ Укр. Нар. Республіки

СИМОНА ПЕТЛЮРИ

сл. п. Команданта УВО та Голови Проводу ОУН

ПОЛК. ЄВГЕНА КОНОВАЛЬЦЯ

сл. п. Голови Ген. Секретаріату та Ген. Секретаря Військо-вих Справ УГВР, Головного Командира УПА, Голови Проводу ОУН на українських землях

ГЕН. ХОР. ТАРАСА ЧУПРИНКИ

та всіх ВІДОМИХ І НЕВІДОМИХ ГЕРОІВ, що полягли в боротьбі за волю України.

ЗАКЛИКАСМО УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДСТВО НЬО-ПОРКУ І ОКОЛИЦІ ДО МАСОВОЇ УЧАСТІ!

КОМІТЕТ

Увага!

ПОВІДОМЛЕННЯ

Увага!

ДО ШАНОВНИХ УРЯДОВЦІВ І КОНВЕНЦІЙНИХ ДЕЛЕГАТІВ

ВІДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ МЕТРОПОЛІТАЛЬНОЇ ОКРУГИ

міста НЬО-ПОРКУ!

Відділи: 3, 5, 6, 8, 14, 25, 27, 37, 42, 46, 64, 65, 66, 69, 70, 76, 97, 104, 117, 130, 133, 142, 152, 155, 157, 158, 160, 163, 170, 171, 182, 184, 194, 196, 200, 203, 204, 209, 210, 211, 213, 219, 234, 270, 272, 275, 281, 286, 287, 293, 294, 298, 306, 310, 315, 322, 325, 342, 359, 361, 371, 380, 393, 394, 413, 435, 455, 457, 459, 485, 489, 490.

ПРОХАСМО ПРИЙТИ НА ЗБОРИ В СПРАВІ ЗДВИГУ,

що відбувається з нагоди

ВІДКРИТТЯ ПАМ'ЯТНИКА

ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

НА „СОЮЗІВЦІ“

дня 16-го ЧЕРВНЯ 1957 року.

НАРАДИ ВІДБУДУТЬСЯ

в П'ЯТНИЦЮ 10-го ТРАВНЯ 1957 р. — о год. 8-й вечора

в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ — 142 Друга Еммо, Нью-Йорк.

ПРИСУТНІСТЬ ПРЕДСТАВНИКІВ З КОЖНОГО ВІДІЛУ

КОНЕЧНА!

За Окружний Комітет Відділів У. Н. Союзу в Нью-Йорку:

М. Пізнак, пресд.; П. Кучма, заст. пресд.; Марія Демидчук, секр.

УКРАЇНЦІ міста ДЖЕРЗІ СІТІ!

АНТОН ШАРАН

ЗАКЛИКАС ВАС голосувати на Листу Перемоги

під ч. 8 — 9 — 10 — 11 — 12 на виборчій машині.

Стейтсмен сенатор James F. Murray, Jr. та його співкандидати Thomas Gangemi, Charles S. Witkowski, William V. Mc Laughlin і August W. Heckman — це виборчі кандидати Листи Перемоги.

Сенатор Марей спонзорував перший в історії стейту Нью-Джерсі День Української Незалежності, що його проголосив у січні 1955 р. губ. Роберт В. Майнер у Трентоні.

Сенатор Марей, ірландець, виявив свою приязнь Українському Народові та Українському Визвольному Рухові, не тільки в публічних виступах, але й тим, що послав до Укр. Кат. Школи св. Петра і Павла в Джерзі Сіті троє своїх дітей. Це Джеймс (9 р.), Мері Джейн (7 р.) та Томас Джозеф (6 р.).

Сенатор Марей, один з кандидатів Листи Перемоги, визнає Вас відданим голоси на всіх п'ятих кандидатів Листи Перемоги.

Українці! Підтримайте своїх справжніх приятелів у місцевих виборах Джерзі Сіті у виборці 14-го травня 1957 р. голосуючи на Листу Перемоги. Покупуйте корбу на:

ПОШУКУЄТЬСЯ
на
„СОЮЗІВКУ“
ПЕРШОКЛАСНИХ КУХАРІВ
Платня, після умови. Побажані рекомендації.
Зголошуватися до Гол. Канцелярії УНІОСову
83 Grand St.
Jersey City, N. J.
або телеф.: NE 5-8740

BLACKSMITH FINISHERS
До виконання кваліфікованих робіт, з досвідом при будові вантажних лед.
INDUSTRIAL TRUCK BODY Corp.
115 Gotthart St.
Newark, N. J.
SPRAYERS ENAMEL WRINKLE
& Hammerstone, Garden City Area
Досконалі умови праці.
Всі користи.
Tel.: Pioneer 1-3500
PLASTERERS
Досвідчені у „stucco plastering“.
Постійна праця над купальними басейнами, плюс овеїтайми.
Hempstead, Long Island
Call Mr. Ciaburri
IVanhoe 9-9840

ПРАЦЯ
Help Wanted—Female
ЖІНКИ
до нової „drive in dry cleaning & laundry plant-store“.
С місця для:
— працюючих — суше чистинки;
— опережених до сорочок;
— загальних помічників.
Це є ювілейна фабрика з усіми користями, платні сінта, вакації, гостиніація, хворобове, постійна праця цілий рік.
Голове, особисто: May 8, 9, 10 у
FLAIR CLEANERS
Bergenline Ave. & 87th St.
North Bergen, N. J.
КУПУЙТЕ
В ПІДПИСИСТВАХ
ЩО ОГОЛОШУЮТЬ В „СВОБОДІ“

Шукаєте праці — шукаєте робітницю?
Зверніться до Агенції Посередництва Праці
TOMPKINS SQUARE EMPLOYMENT AGENCY
33 — 3rd Avenue, New York 3, N. Y. • Tel. ORchard 4-1137
Особливо потрібні кваліфіковані, або неекваліфіковані робітницю до праці в ресторанах, **КУХАРІ, БУФЕТОВІ (COUNTERMEN), КЕЛЬНЕРИ, ПОСЛУГАЧІ, ПОМІВНИЦІ** і ін.
• Заходьте до нашої Агенції, яка існує вже 30 років! •
Наша Агенція відомо, що має очима добре і добре платити праці! Переконайтеся про це!
JOHN GELETY, власник

ROSE HILL MONUMENTS
184 Union Ave. (near Lyons Ave.) Irvington, New Jersey
Українські прощальні — S. ZELINSKY — PHILIP CHUY
Ми обслуговуємо і ставимо пам'ятники на всіх цвинтарях в околиці 100 миль. — Також робимо написи.
Tel.: ESsex 2-0468

НАПЕВНІША ФІРМА ВИСІЛКИ ПАЧОК
ДО ВСІХ КРАЇН СВІТУ
під керівництвом
John S. Feigner
1530 BEDFORD AVENUE, — BROOKLYN 16, N. Y.
Фірма ця уповноважена приймати тут митні оплати.
Для досконалої обслуговки і експедиції у висилці пачок та для кращої обслуговки наших клієнтів — Фірма ця відкрила такі відділи:
78 Second Ave., New York City, N. Y., Tel.: ORchard 4-1540
11601 Jos. Campau Ave., Detroit 12, Mich. — TOWnsend 8-0298
651 Albany Avenue, Hartford, Conn. — Tel.: CHapel 7-5164
121 So. Vermont St., Los Angeles, Calif., Tel.: DUNkirk 5-6550
Ви можете вислати все — нову й ношену одягу, харчі і всі роди ліків — стрептоміцину, пеніциліну, рімифон і інші. Ліки вислані летун. поштою доходять на противі 7-10 днів.
НОВИНА: Тепер можна також слати „ANTI-POLIO-SERUM“
Можна слати: машини до писання з різною азбукою, акордиони і машини до шиття. — Гираниую доставку і висиласмо поштою одержання з підписом відборця.
НОВА АДРЕСА ФІРМИ:
1530 BEDFORD AVENUE, BROOKLYN 16, N. Y.
Tel.: INGersol 7-6465, INGersol 7-7272.
Наша обслуговка тепер зорганізована і удосконалена. — Кожену лачку висиласмо зарпз і доставляємо на противі около 7 тижнів, летунською поштою на противі 8-10 днів.
Наша агенція займає перший поверх.
Багато місця до паркування.
Фірма відкрита щодня і в неділі від 9-го год. рано. В суботи від 9 рано до 4 по полудні.

Національний Китай дістане керовані ракети
Тайвань. — Американське існує, стаціонаване на формозі (Тайвань) дістане „однаки далекосяжних керованих ракет типу „Матадор“. Засяг тих ракет — 600 миль, ото ж вони вислі переїтати понад протокою Форозі і поцілювати збудовані ітайськими комуністами левоніа здвож побережжя китайського суходолу. „Матадорі“ мистріються з рухомих платформ і вони розгоряють швидкістю 650 миль на одиу. Ракети можуть мати аичанні розривні або атомові тризна. Стаціонавання їх на формозі надзвичайно скріпно оборонно силу цієї націонал-китайської фортеці. Чевидно, що комуніст-китайські правителі страшенно озлоблені цим фактом і в своїй пропаганді стуюють ту саму тактику, що московські

REAL ESTATE
HIGHLANDS, N. J.
ВАКАЦІЙ, ВІДПОЧИНКОВИХ, ЛІТНІХ І ЗИМОВИХ ДОМІВ.
40 миль від Ньюарку.
Дім — 4 спальні, алюмінієві охоронні вікна і двері, гаряча вода, центральне опіа, газова під. Гараж. Свіжо відновлено. Добре купно. — \$7,000.
Дім — 2 спальні: площа 50 x 80 — \$7,000.
Літнє бонгало — площа 50 x 100, гарний город — \$5,300.
Багато інших нагод доброго купна, від \$5,300 до \$22,000.
Телеф.: Highlands 3-1100 3-1470 J
WOODSIDE
6-род. мур. дм.
Рент \$3,700.
Поміркована ціна.
Голоситесь до власника:
STILLwell 6-9228
BROOKLYN
Ridgewood, Vicinity
Wilson & Myrtle Ave.
6-род. дм.
Апартамент вільний.
Річно з ренту \$1,973. 2 нові газ. печі. Новий дах. Ціна \$5,000.
Власник Accurso.
VA 1-5037
BRONX
181 St. E. 2-род. „frame“ дм.
одна 4-міс. і один 5-міс.
3 нов. кухні, 2 холодильники, гарні меб. і гарний паркет \$1,320.
Ціна \$9,000.
Видати: CY 5-4045
по 4-й по пол.
Цілий день в неділю.

МАШИНИ ДО ПИСАННЯ
англійські, ціна \$25.00. Маємо також нові і перероблені українські машини. Рахунок машини. Обслуговування. Потрібно агентів.
ALL LANGUAGES
TYPEWRITER COMPANY
119 W. 23rd St. (6-7 Ave.)
New York, N. Y.
Phone: CHelsea 3-8086

УВАГА! ЗАМОВЛЯЙТЕ! УВАГА!
ДЕСЯТЬ (10) УКРАЇНСЬКИХ ФОНОГРАФІЧНИХ ПЛАТІВКОВ З АЛБЕВОМ — \$7.50 (включено народні танці, народні пісні, подуми, вальси, сучасні польки, танго, козачки, Коломийки й інші)
(Всі замовлення на СОД — плюс висилкова оплата).
НОВІСТЬ! OLEKSON'S НОВІСТЬ!
UKRAINIAN DANCE FOLIO FOR ORCHESTRA, ALBUM No. 1 (25 selections)
ORCHESTRATION: Violin, 1st & 2nd Clarinets in Bb (or Bb Tenor Sax.); 1st & 2nd Cornets in Bb; 1st & 2nd Eb Alto Sax.; Cello & Trombone; Bass & Tuba. Each Bk. \$ 1.00.
Piano Accordion Bk. — \$ 1.50; Piano Accompt Bk. — \$ 1.50.
(most of these selections are recorded)
(All Orders C. O. D. — plus shipping charges)
Trident Records Corporation
270 East 10th Street, New York City 9, N. Y.

META
WATCHES-JEWELRY
236 E 14th St.
NEW YORK 3, NY

УВАГА! ФІЛАДЕЛФІЯ І ОКОЛИЦІ! УВАГА!
ВІДКРИТО ВІДДІЛ НАШОЇ ФІРМИ У ФІЛАДЕЛФІЇ
СЛІДУЮЧА АДРЕСА:
832 N. 7th Street, Philadelphia 23, Pa.
Наша фірма є найкращою по посилкам до всіх країн ЄВРОПИ й АЗІЇ
Висласмо нову й уживану одягу, взуття, мануфактуру, харчі, ліки і т. п.
ГАРАНТУЄМО СКОРУ І ТОЧНУ ДОСТАВУ.
Висланою посилку отримує підтвердження відборця. Всі посилки с оплачені в нас, виключно з митом.
Посилка летунською поштою 8-14 днів. Приймасмо посилки доручені нам поштою, з обслугою до 3-ох днів.

ТАРЗАН, ч. 3862. Вторгнення.
ONE OF THE MEN SPOKE. "EVERYTHING IS READY, OLGA--ER--YOU HAVE THE MONEY?" THE WOMAN SNEERED. "DON'T FRET, LITTLE MAN."
— Ви мусите поспішати до літака. — гукував другий. — Хтось надходить!

BUSINESS OPPORTUNITY
БУЧЕРНЯ
Повне влаштування. \$1,000 тижнево. Мусить продати, з уваги на другі бізнеси.
Brooklyn, N. Y. 9-8248
GARAGE STORAGE
Варію напраз. \$10,000 gall. місячно. Умови.
Brooklyn, N. Y. Tel.: BE 6-9678
БУЧЕРНЯ
Повне влаштування. дас \$1,000 тижнево. Мусить продати, мас другі бізнеси.
Brooklyn, N. Y. Call: HY 9-8248
БУЧЕРНЯ
Досконала нагода. Низький рент. Поміркована ціна. Власник — українець.
Tel.: EV 5-1062

Знана Ювелірна Крамниця
серед української публіки.
Великий вибір і презентів — **ДЕНЬ МАТЕРІ**, на спеціально оказійних цінах
JEWELERS
216-218 East 14th Street New York 3, New York
Tel.: GR 3-5872
Найбільший вибір імпортованих короткохвильових Hi-Fi радіоапаратів, моделі на 1957 р. TELEFUNKEN, GRUNDIG, BLAUPUNKT, AMBASSADOR, яких ми є представниками, — тих надзвичайних, сильних по конструкції і з найкращим звуком, апаратів.
ТЕЛЕВІЗОРІ
GENERAL ELECTRIC, RCA в кольорах.
Представництво фірми OMEGA — найкращі моделі у величчч виборі.
Також ми є єдиним представником фірми PAUL BUNRE. Оригінальні частини до напраз з писемною гарантією.
Великий вибір фотографічних апаратів. Імпортовані портативні МАШИНИКИ ДО ПИСАННЯ від \$49.95.
Імпортовані пера Pelican \$7.95 і більше.
Найбільший вибір ювелірних виробів 14 і 18 кар., золота, ручних виробів з бурштину і коралів та найкращих ШВАЙЦАРСЬКИХ ГОДИНИКІВ, які ми імпортуємо. НАРИЖНІ ЦІНИ. — ДОСВІДЧЕНІ ФАХІВЦІ.
ЖАДАЙТЕ КАТАЛОГІВ
Крамниця відкрита кожного дня від год. 9-9 вечора
Гарантія на всі товари.

УВАГА! ДІТРОЙТ І ОКОЛИЦІ! УВАГА!
ДІТРОЙТСЬКА КОМПАНІЯ ЕДІСОН
DETROIT EDISON COMPANY
Прибуток на підставі виказаного дивіденду — 5%
Дітройтська Компанія ЕДІСОН (The Detroit Edison Company) виплачувала безперервно дивіденд від 1909 р. Після ставки виказаного теперішнього дивіденду в сумі 2.00 дол. від акції річно, прибуток становить 5%. Це проста річ купити акції Дітройтської Компанії ЕДІСОН, а саме 10, або 25, або й більше. Ціна акції нотова за під теперішню пору приблизно на 39.75 доларів.
Прокаємо витяги нижче поданий — **КУПОН** — і пислати негайно на адресу:
To: A. M. KIDDER & Co., Inc., 500 Griswold Street, Guardian Building (Ground Floor), Detroit 26, Michigan. Attention: Mr. B. POCHMURSKY.
Прохую вислати мені інформації про Дітройтську Компанію ЕДІСОН, безкоштовно і без ніякого зобов'язання.
Ім'я і прізвище _____
Вулиця _____
Місцевість _____
Стейт _____

ДО ДНЯ МАТЕРІ
12-го ТРАВНЯ
НЕ ЗАБУДЬТЕ ЗРОБИТИ ПРИСМНУ ПОСЛІДОВАКУ ЦІННИМ ПОДАРУНКОМ
ВИКОРИСТАЙТЕ НЕБУВАЛУ НАГОДУ!!!
ЗНИЖКА
НА ВСІ ТОВАРИ АЖ ДО 50%

ТАРЗАН, ч. 3862. Вторгнення.
TWO DETERMINED HORSEMEN GALLOPED TOWARD THEM. INSTANTLY THE WOMAN BROKE AWAY WHILE HER CONFEDERATES PREPARED TO STOP THE INTRUDERS!
p. 27 - 3862

3 Воєні Всевишнього, відійшла від нас назавжди, для 31-го березня 1957 р. наша Найдорожча і Невідкадувана Мати, Бабуля і Прабабуля
бл. п. Олена з Лушпинських КРУШЕЛЬНИЦЬКА
В цьому тяжкому горю зазнали ми багато помочи і потих від наших Рідних, Приятелів і Знайомих.
Не маємо змоги особисто подякувати їй за їхній великий труд, який вона внісла в наше життя, і тому цією дорогою складаємо нро сердечну
ПОДЯКУ
В першу чергу дякуємо Боч. о. Ю. Катріні, ЧСОВ — сповідниці Нашої Найдорожчої Мамі за уділення Найкращих Тайн у хвилині смерті.
Далі дякуємо Впр. о. Ігуменю і парохю д-рові І. Лотоцькому, ЧСОВ і Впр. о. Деманові І. Лушпинському за відправу Парастасу і Папахиди в каплиці п. Яреми, Впр. оо. М. Кулиничеві і Я. Кешішові і о. Ігуменю М. Ваврикові, ЧСОВ за відправу св. Служби Божої і Похорону у церкві св. Юрія в Нью Йорку та відправу Тайних Останда на місце вічного спочинку.
Дякуємо нро Вп. д-рові Р. Грабові з Евангелію І. д-рові 3. Каратичеві з Лонг Айленду, за безкорисну, сталу лікарську опіку, а час експати в Австрії, а опісля в Нью Йорку. Наша невинна дитина Вп. д-рові І. Маширевичеві з Нью Йорку, що від півтора року тяжко, обложної хвороби Покиної, на кожен наше прохання в день і в ніч, ніколи не відмови своєї невичайної помочи і був для нас і для Нашої Покиної Мамі більше, чим лікар, який теж своєю неочисною приваєстю в хвилині смерті Покиної обложив нас цей тяжкий удар.
Щиро дякуємо Українському Хорові „Думка“ в Нью Йорку, на руки голови архітек. А. Осадці і диригента Вп. В. Крушельницького, за жертву св. Служби Божої, прекрасні кайти та прегарний спів під час Папахиди.
Усім Вельмишановним Паням і Паням, що стали віддавати Покину в час хвороби, що жертвували св. Служби Божі за спокій Душі Покиної, кайти на домовину та дати на добродійний ціл, замість кайти, що служили нам своїми автами в час похорону, що взяли участь у відправі Парастасу, Папахиди і Похорону та устпи чим писемно вислали нам свої співчуття і слова потіхи, — складаємо нашу сердечну подяку і молимо Всевишнього, щоб сторично винагородив їхній неочисний труд і велику доброту серця.
Похоронному заведено П. Яреми в Нью Йорку, дякуємо за дуже совісну і чесну обслуговку та велику допомогу у підшуванні гарного місця на цвинтарі.
Леоїтій П. КРУШЕЛЬНИЦЬКИЙ
в імені опечаленої Родини.

Нью Йорк, в травні 1957 р.
Засновано 1920 р. Tel. AL 4-8779
KOWBASNIUK AGENCY
НОТАРІАЛЬНЕ БЮРО
277 East 10th Street New York 9, N. Y.
ВСІ РОДИ ЗАБЕЗПЕЧЕНЬ — ПОСЕРЕДНИЦТВО ПРОДАЖУ РЕАЛЬНОСТЕЙ
БІЛЕТИ НА КОРАБЛІ І ЛІТАКИ ДО ВСІХ ЧАСТИН СВІТУ.
ВСЯКІ ІМІГРАЦІЙНІ СПРАВИ.
ПАКУНКИ ДО ВСІХ КРАЇН ЄВРОПИ І АЗІЇ (Жадайте наших каталогів)
Міжнародні поштові перекази.
Віра Ковбаснюк-Шумейко Антін Шумейко
Години: 10 рано до 7-ої вечора, Субота 10 рано до 1-ої п. п.

УВАГА! ДІТРОЙТ І ОКОЛИЦІ! УВАГА!
ДІТРОЙТСЬКА КОМПАНІЯ ЕДІСОН
DETROIT EDISON COMPANY
Прибуток на підставі виказаного дивіденду — 5%
Дітройтська Компанія ЕДІСОН (The Detroit Edison Company) виплачувала безперервно дивіденд від 1909 р. Після ставки виказаного теперішнього дивіденду в сумі 2.00 дол. від акції річно, прибуток становить 5%. Це проста річ купити акції Дітройтської Компанії ЕДІСОН, а саме 10, або 25, або й більше. Ціна акції нотова за під теперішню пору приблизно на 39.75 доларів.
Прокаємо витяги нижче поданий — **КУПОН** — і пислати негайно на адресу:
To: A. M. KIDDER & Co., Inc., 500 Griswold Street, Guardian Building (Ground Floor), Detroit 26, Michigan. Attention: Mr. B. POCHMURSKY.
Прохую вислати мені інформації про Дітройтську Компанію ЕДІСОН, безкоштовно і без ніякого зобов'язання.
Ім'я і прізвище _____
Вулиця _____
Місцевість _____
Стейт _____

УВАГА! ДІТРОЙТ І ОКОЛИЦІ! УВАГА!
ДІТРОЙТСЬКА КОМПАНІЯ ЕДІСОН
DETROIT EDISON COMPANY
Прибуток на підставі виказаного дивіденду — 5%
Дітройтська Компанія ЕДІСОН (The Detroit Edison Company) виплачувала безперервно дивіденд від 1909 р. Після ставки виказаного теперішнього дивіденду в сумі 2.00 дол. від акції річно, прибуток становить 5%. Це проста річ купити акції Дітройтської Компанії ЕДІСОН, а саме 10, або 25, або й більше. Ціна акції нотова за під теперішню пору приблизно на 39.75 доларів.
Прокаємо витяги нижче поданий — **КУПОН** — і пислати негайно на адресу:
To: A. M. KIDDER & Co., Inc., 500 Griswold Street, Guardian Building (Ground Floor), Detroit 26, Michigan. Attention: Mr. B. POCHMURSKY.
Прохую вислати мені інформації про Дітройтську Компанію ЕДІСОН, безкоштовно і без ніякого зобов'язання.
Ім'я і прізвище _____
Вулиця _____
Місцевість _____
Стейт _____

УВАГА! ДІТРОЙТ І ОКОЛИЦІ! УВАГА!
ДІТРОЙТСЬКА КОМПАНІЯ ЕДІСОН
DETROIT EDISON COMPANY
Прибуток на підставі виказаного дивіденду — 5%
Дітройтська Компанія ЕДІСОН (The Detroit Edison Company) виплачувала безперервно дивіденд від 1909 р. Після ставки виказаного теперішнього дивіденду в сумі 2.00 дол. від акції річно, прибуток становить 5%. Це проста річ купити акції Дітройтської Компанії ЕДІСОН, а саме 10, або 25, або й більше. Ціна акції нотова за під теперішню пору приблизно на 39.75 доларів.
Прокаємо витяги нижче поданий — **КУПОН** — і пислати негайно на адресу:
To: A. M. KIDDER & Co., Inc., 500 Griswold Street, Guardian Building (Ground Floor), Detroit 26, Michigan. Attention: Mr. B. POCHMURSKY.
Прохую вислати мені інформації про Дітройтську Компанію ЕДІСОН, безкоштовно і без ніякого зобов'язання.
Ім'я і прізвище _____
Вулиця _____
Місцевість _____
Стейт _____

Литвин & Литвин
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуговка Щира і Чесна
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey
801 SPRINGFIELD AVENUE
IRVINGTON, N. J.
NEWARK, N. J.
ESsex 5-5535
ІВАН БУНЬКО
УКР. ПОГРЕБНИК
Обслуговка щира і найкраща ЦІНИ ПРИОТУПНІ
John Bunko
Licensed Undertaker & Embalmer
REASONABLE PRICES
437 EAST 5th STREET
New York City
Telephone: GRamercy 7-7661
ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Занимається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦІХ
Контрольована температура, Модерна каліція до ужитку даром.
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
Tel. ORchard 4-2568